

Jan Paweł II

Boże macierzyństwo Maryi : audiencja generalna : (Watykan, 7 stycznia 2004 r.)

Salvatoris Mater 7/1, 390-391

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

COLLOQUIA CUM FIDELIBUS CORAM ADMISSIS

Audienca generalna
(Watykan, 7 stycznia 2004 r.)*

Boże macierzyństwo Maryi

1. «*Alma Redemptoris Mater...* – Matko Odkupiciela...». Tymi słowami pięknej starej antyfony maryjnej przyzywamy Maryję w okresie Bożego Narodzenia i dodajemy: «*Tu quae genuisti natura mirante, tuum sanctum Genitorem* – Tyś cudownie zrodziła światu Zbawiciela, Tyś sama wykarmiła Twego Stworzyciela».

Maryja, Matka Boga! Tę prawdę wiary, ściśle związaną ze świętami Bożego Narodzenia, w sposób szczególnie uwydatnia liturgia pierwszego dnia roku, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Maryja jest Matką Odkupiciela; jest niewiastą wybraną przez Boga dla wypełnienia zbawczego planu, którego istotą jest tajemnica wcielenia Słowa Bożego.

2. Pokorne stworzenie zrodziło Stworzyciela świata! Czas Bożego Narodzenia odnawia w nas świadomość tej tajemnicy, ukazując nam Matkę Syna Bożego jako współuczestniczkę najważniejszych wydarzeń historii zbawienia. Wielowiekowa tradycja Kościoła zawsze uznawała narodziny Jezusa i Boskie macierzyństwo Maryi za dwa aspekty wcielenia Słowa. «Istotnie – jak stwierdza Katechizm Kościoła Katolickiego słowami Soboru Efeskiego – Ten, którego poczęła jako człowieka z Ducha Świętego i który prawdziwie stał się Jej Synem według ciała, nie jest nikim innym jak wiecznym Synem Ojca, drugą Osobą Trójcy Świętej. Kościół wyznaje, że Maryja jest rzeczywiście Matką Bożą (*Theotókos*)» (n. 495).

3. Z faktu, że Maryja jest «Matką Boga», wynikają wszystkie pozostałe aspekty Jej misji; podkreślają je tytuły, jakimi wspólnota uczniów Chrystusa czci Ją w każdym zakątku ziemi. Przede wszystkim tytuły: «Niepokalana» i «Wniebowzięta», albowiem niewątpliwie nie mogła ulec zepsuciu, będącemu konsekwencją grzechu pierworodnego, Ta, która miała zrodzić Zbawiciela.

Dziewica Maryja jest również nazywana Matką mistycznego Ciała, czyli Kościoła. Katechizm Kościoła Katolickiego, powołując się na tradycję patrystyczną, sformułowaną przez św. Augustyna, potwierdza, że Ona jest «również Matką członków (Chrystusa)... ponieważ swoją miłością współdziałała w tym, by w Kościele rodzili się wierni, którzy są członkami owej Głowy» (n. 963).

4. Całe życie Maryi jest w najściślejszy sposób związane z życiem Jezusa. W Boże Narodzenie Ona daje Jezusa ludzkości. Na krzyżu, w kulminacyjnym momencie wypełnienia misji odkupieńczej, to Jezus każdemu człowiekowi daje Maryję w darze jako cenne dziedzictwo odkupienia.

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 25(2004) nr 2, 33.

Słowa, które ukrzyżowany Pan wypowiedział do wiernego ucznia Jana, są Jego testamentem. Powierza On Janowi swoją Matkę i zarazem poleca miłości Maryi apostoła oraz wszystkich wierzących.

5. W tych ostatnich dniach okresu Bożego Narodzenia stańmy przed szopką, by kontemplować cichą obecność Dziewicy przy Dzieciątku Jezus. Tę samą miłość, taką samą troskę, jaką miała dla swojego Boskiego Syna, żywi dla nas. Pozwólmy zatem, by to Ona kierowała naszymi krokami w nowym roku, który Opatrzność pozwala nam przeżyć. [...].

Audiencja generalna
(Watykan, 24 marca 2004 r.)^{*}

W rocznicę zawierzenia ludzkości Niepokalanemu Sercu Maryi

1. Jutro będziemy obchodzić uroczystość Zwiastowania Pańskiego składającą nas do kontemplacji Wcielenia odwiecznego Słowa, które stało się ciałem w łonie Maryi. «Tak» wypowiedziane przez Dziewicę otwarło drogę do urzeczywistnienia zbawczego planu Ojca niebieskiego, planu odkupienia wszystkich ludzi.

To święto, przypadające co roku w połowie Wielkiego Postu, z jednej strony przypomina nam początki historii zbawienia, a z drugiej kieruje nasze spojrzenia na misterium paschalne. Patrzymy na ukrzyżowanego Chrystusa, który odkupił ludzkość, wypełniając aż do końca wolę Ojca. Na Kalwarii, w ostatnich chwilach swego życia, Jezus powierzył nam Maryję jako Matkę, a nas powierzył Maryi jako dzieci.

Złączona z tajemnicą Wcielenia, Matka Boska jest współuczestniczką tajemnicy Odkupienia. W Jej *fiat*, które jutro będziemy wspominać, rozbrzmiewa echo *fiat* wcielnego Słowa. W głębokiej jedności z *fiat* Chrystusa i Dziewicy każdy z nas powinien wyrazić swoje «tak» wobec tajemniczych zamiarów Opatrzności. Bowiem jedynie z pełnej akceptacji woli Bożej rodzi się radość i pokój, którego wszyscy tak żarliwie pragniemy również i dla naszych czasów.

2. W wigilię tego święta, zarazem chrystologicznego i maryjnego, powracam myślą do kilku wymownych wydarzeń z początków mojego pontyfikatu: 8 grudnia 1978 r. w bazylice Matki Boskiej Większej zawierzyłem Najświętszej Maryi Pannie Kościół i świat; 4 czerwca następnego roku odnowiłem to zawierzenie w sanktuarium na Jasnej Górze. W sposób szczególny wspominam 25 marca 1984 r. – Świętego Roku Odkupienia. Dwadzieścia lat temu w tym dniu na placu św. Piotra, w duchowej jedności ze wszystkimi zaproszonymi biskupami świata, zawierzyłem całą ludzkość Niepokalanemu Sercu Maryi, tak jak prosiła Matka Boża w Fatimie. [...]

^{*} „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 25(2004) nr 6, 31.